

Казки для хлопчиків

Богатир на лимані

В селі Медовому на Херсонщині в одного чоловіка був жвавий хлопчина, з яким батько завше рибальчив. Коли він став уже парубком, то батько його взяв з собою на лимани тягати невода. Невід був такий здоровий, що ледве тридцять чоловік могли його потягти. Один раз тягли зимою по льоду. Був дуже холодний вітер, а тягти доводилось проти вітру. Як найжвавішого, мелівського парубка поставили попереду. Всі поодвертались од вітру та й тягнуть собі абияк, а далі дехто почав пускати, але невід усе йшов та йшов. Тоді дехто да- вай навмисне кидать, а невід усе йде. Кинули всі 29 чоловік, а той мелівський один усе тяг. Тоді всі як крикнуть з дива. Він почув, оглянувся, аж він сам за тридцятьох тягне. Всім стало відомо, що се богатир. Він тоді як побачив, що вже його пізнали, кинув і собі ляму, плюнув та й каже: <Отсе ж ви мене тепер з'їли!> Ще, кажуть, заплакав і пішов на ви- соку могилу, що стояла недалеко. Увечері всі бачили, як до тої могили летів змії, страшенно сиплячи іскрами. Ідучи на боротьбу до змія, богатир вирвав собі з землі тридцятипудовий якір, обламав йому лапи і тим бився зі змієм. Але йому не було ще 20 літ і не доля йому була побити змія. Бились вони так, що земля трусилася, рибалки цілу ніч не спали, молились за богатира богу. Але коли пішли, як сонце зійшло, то побачили, що могилу вороги розрили аж донизу і тут же лежали обидва мертві.